

Til lovforslag nr. L 148. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 23. april 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af toldloven

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Udvalget har modtaget mundtlig og skriftlig henvendelse fra Grosserer-Societetet.

Ministeren for skatter og afgifter har oplyst, at det beløb på 1,3 pct., der er omhandlet i den under lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede § 108 a, stk. 2 og 3, ikke er en morarente eller en strafrente, men en driftsomkostning, der kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

I anledning af det af et mindretal til § 1, nr. 10, stillede ændringsforslag nr. 1 ønsker ministeren at bemærke:

Ændringsforslaget går ud på at tillade, at såvel varer, hvoraf der skal betales told, som varer, der kan indføres toldfrit, skal kunne lægges på toldoplæg. Ændringsforslaget indebærer endvidere, at indførte varer bliver momsfri under oplæggelsen, uanset om de er toldpligtige eller ej.

Ministeren har udtalt, at han finder, at toldfri varer ikke bør kunne oplægges på toldoplæg.

Hertil kommer, at da virksomheder uden reeksport ikke kan få tilladelse til toldoplæg, og da en del af de varer, der oplægges på toldoplæg, senere vil blive fortoldet til forbrug eller anvendelse her i landet, finder ministeren, at momsens ved indførsel bør berigtiges på samme måde for alle indførte varer, og at varer, der oplægges på toldoplæg derfor ikke under oplæggelsen bør være fritaget for moms og andre afgifter, der skal betales ved indførslen.

Lovforslaget betyder under alle omstændigheder et fremskridt for de virksomheder,

der har reeksport, fordi de får et toldfrit lager af varer til reeksport. Det har virksomhederne ikke under de nugældende bestemmelser om handelstoldgodtgørelse. Her må der betales told (og moms) af de indførte varer. Told og afgifter fritages virksomhederne først for, når varerne reeksporteres.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag og henviser i øvrigt til mindretallets bemærkninger til ændringsforslag nr. 1.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Det er trods alt sjældent at se et lovforslag, som intet parti, ingen organisation og ingen dansk myndighed kan sige noget godt om. Den eneste baggrund for, at folketinget overhovedet skal befatte sig med et lovforslag af denne kvalitet, er, at EF i sin magtfuldkommenhed har fundet ud af, at sådan skal det være.

Det er beskæmmende, at EF-følgagtigheden er så stor, at lovforslaget ikke alene må forventes gennemført, men endda gennemført med et meget stort flertal. Specielt må det konservative folkeparti og det radikale venstre føle sig i en ejendommelig situation. De to partier har netop kørt en omfattende